

Deze voorbeelden doen zien dat aan de onderlinge ligging van drie nappen in driehoeken of in een gebogen lijn geen al te groote waarde kan worden toegekend.

U. (Hexatax) kochi (S. Thor) 1898.

Van het subgenus *Hexatax* zijn een drietal vormen beschreven, te weten : *kochi* S. Thor 1898, *crassipes minor* Soar 1900 en *rivularis* Halbert 1911, waarvan tot heden weinig bekend is ; de 1e en 3e zijn zelfs sedert de eerste beschrijving niet teruggevonden. Deze drie vormen komen overeen wat betreft de grootte en de gelijkvormig gebouwde palpen. *Kochi* en *c. minor* verschillen in de plaatsing van de achterste of dorsale nappen, bij *c. minor* zijn deze in een driehoek gelegen en bij *kochi* in een flauw gebogen lijn.

Een ♀ ter lengte van 692 μ , eierdragend, afkomstig uit de Molenkolk bij Voorst, Juni, beantwoordt volkomen aan de beschrijving van *kochi* : de achterste nappen liggen geheel in een rechte lijn. Een ander ♀ vertoont de 2 maal 3 dorsale nappen liggende in een gebogen lijn elk ; bij een ♂ is hetzelfde verschijnsel waar te nemen wat de 2 maal 3 dorsale nappen betreft. Een ander ♂ daarentegen is asymmetrisch : alleen de linker dorsale nappen liggen in een gebogen lijn, of anders gezegd : in een stompen driehoek terwijl de 3 nappen rechts een scherpen driehoek vormen.

De interpretatie van al deze verscheidenheid kan m.i. geen andere zijn dan de opvatting, dat de adulti van de soort *kochi* een tamelijke variabiliteit vertoonen in de onderlinge plaatsing van de 3 dorsale nappen, zooals ook bij beide vorige soorten variabiliteit werd gesignaleerd. Aangezien de verscheidenheid bij *kochi* grooter is en ook anders is dan bij *crassipes*, komt het mij juister voor *kochi* niet als subspecies van *crassipes* op te vatten. *U. crassipes* en *kochi* verschillen bovendien in grootte, overgangen zijn mij nog niet bekend geworden.

Met *kochi* is synoniem *crassipes minor* Soar 1900 en zeer vermoedelijk ook *rivularis* Halbert 1911, uit de beschrijving is het ten minste niet mogelijk in morphologisch opzicht punten van verschil te ontdekken.

LITERATUUR.

1936 Viet s K., Wassermilben, in Dahl : Tierwelt. Deutschlands, XXXI T., pag. 283 fig. 298a.

's Hertogenbosch, Juli 1937.

A. J. BESSELING.

Vlindervleugels afkomstig van Vleermuizen-buit.

Van 1929 af verzamelde ik de vlindervleugels, afval van vleermuizenbuit, die ik, hoofdzakelijk in de maanden Juni tot en met September, steeds in den N.O. hoek van de op het

Zuiden gelegen veranda mijner woning te Arnhem des morgens pleeg te vinden. Uit den aard der zaak ontbreken altijd de abdomina en slechts zelden vind ik kop en borststuk met de beide voorvleugels nog aan het laatste verbonden.

Toen mij bekend werd welk werk de heer B. J. L e m p k e onder handen had en nòg heeft, vroeg ik hem of hij op de door mij bijeengebrachte vleugels prijs stelde; dit was het geval en hij was zoo welwillend mij een opgave der door hem gedetermineerde soorten te doen toekomen, waarvoor ik hem zéér erkentelijk ben.

Over het geheel genomen, overheerschen steeds die soorten in aantal, wier rupsen voor land- en tuinbouw wel tot de allerschadelijkste behooren: *Plusia gamma*, *Agrotis*- en *Mamestra*-soorten, waaruit weer eens blijkt welk nut de vleermuizen stichten. Voor mededeeling van nadere bijzonderheden betreffende enkele der gevonden soorten, kan ik niet beter doen dan dit aan den heer L e m p k e over te laten, voor wiens werk ik het mij tot een eer zal rekenen een klein steentje te kunnen bijdragen.

Arnhem, Mei 1937. A. A. VAN PELT LECHNER.

De slachtoffers der vleermuizen.

Bij het determineeren der vlindervleugels, die de Heer van Pelt Lechner mij zond, troffen mij enkele bijzonderheden. In de eerste plaats natuurlijk het groote aantal. Hoeveel vleugels ik tusschen mijn pincet heb gehad, weet ik niet precies, maar wel, dat het aantal in de honderden liep. Als we bedenken, dat slechts één veranda al deze slachtoffers opleverde, moet het aantal vlinders, dat jaarlijks in ons land een prooi der vleermuizen wordt, wel zeer groot zijn. Daar kan zelfs de fanatiekste verzamelaar niet tegen op.

Opvallend was, dat het allergrootste deel der vleugels volkomen gaaf was. De meeste der verslonden vlinders moeten pracht-exemplaren geweest zijn, pas uit de pop of hoogstens een paar dagen oud. En daar de ♀♀ natuurlijk even goed het slachtoffer worden als de ♂♂ (alleen te controleeren door de sexueel dimorphe *Triphaena pronuba* L.), is het wel zeker, dat vele dieren niet eens aan de functie van eierleggen toegekomen zijn.

De volgende soorten en vormen werden aangetroffen:

Notodontidae.

1. *Pterostoma palpina* L.

Lasiocampidae.

2. *Malacosoma neustria* L.